

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (piąta izba)

z dnia 27 marca 2014 r.*

Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Niderlandzki rynek bitumu do nawierzchni drogowych — Określenie ceny brutto bitumu do nawierzchni drogowych — Określenie obniżki ceny dla przedsiębiorstw budowy dróg — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 27 — Prawo do obrony — Obniżenie grzywny

W sprawie C-612/12 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 21 grudnia 2012 r.,

Ballast Nedam NV, z siedzibą w Nieuwegein (Niderlandy), reprezentowana przez A. Bosmana i E. Oude'a Elferinka, advocaten,

strona skarżąca,

w której drugą stroną postępowania jest:

Komisja Europejska, reprezentowana przez F. Ronkesa Agerbeeka i P. Van Nuffeal, działających w charakterze pełnomocników, wspieranych przez adwokata F. Tuytschaevera, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona pozwana w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (piąta izba),

w składzie: T. von Danwitz, prezes izby, E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby (sprawozdawca) i S. Rodin, sędziowie,

rzecznik generalny: J. Kokott,

sekretarz: M. Ferreira, główny administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 13 listopada 2013 r.,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

* Język postępowania: niderlandzki.

Wyrok

- 1 W swoim odwołaniu spółka Ballast Nedam NV (zwana dalej „spółką Ballast Nedam”) wnosi o uchylenie wyroku w sprawie T-361/06 Ballast Nedam przeciwko Komisji (EU:T:2012:491, zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), w którym Sąd Unii Europejskiej oddalił jej skargę o stwierdzenie nieważności, w zakresie, w jakim odnosi się ona do tej spółki, decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] [(sprawa COMP/F/38.456 – Asfalt (Niderlandy)] (zwanej dalej „sporną decyzją”) oraz, tytułem żądania ewentualnego, po pierwsze, o stwierdzenie częściowej nieważności tej decyzji, w zakresie, w jakim określa ona czas trwania naruszenia odnoszący się do tej spółki, i po drugie, o obniżenie kwoty grzywny, która została na nią nałożona.

Ramy prawne

- 2 Artykuł 27 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [81 WE] i 82 [WE] (Dz.U. 2003, L 1, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim: rozdz. 8, t. 2, s. 205) stanowi:

„1. Przed podjęciem decyzji przewidzianych w art. 7, 8, 23 oraz [art.] 24 ust. 2 Komisja może wysłuchać przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw, które są stronami postępowań prowadzonych przez Komisję w zakresie objętym przedstawionymi zarzutami. Podstawą decyzji wydanej przez Komisję mogą być wyłącznie zarzuty, co do których strony mogły się wypowiedzieć. Wnioskodawcy są blisko związani ze sprawą”.

Okoliczności powstania sporu i sporna decyzja

- 3 Okoliczności powstania sporu, które zostały przedstawione w pkt 1–7 zaskarżonego wyroku, można streścić w następujący sposób.
- 4 Skarżąca stoi na czele grupy Ballast Nedam, która prowadzi działalność w niderlandzkim sektorze budowlanym. Od 1995 r. działalność grupy została skoncentrowana wokół Ballast Nedam Grond en Wegen BV (zwanej dalej „BNGW”), spółki zależnej będącej całkowitą własnością spółki Ballast Nedam Infra BV (zwanej dalej „BN Infra”), która sama w pełni należała do Ballast Nedam. Począwszy od dnia 1 października 2000 r. działalność grupy w zakresie budowy dróg była prowadzona bezpośrednio przez BN Infra.
- 5 W następstwie wniosku spółki British Petroleum plc mającego na celu uzyskanie zwolnienia z grzywny na podstawie komunikatu Komisji z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien w przypadkach karteli (Dz.U. L 45, s. 3) w odniesieniu do domniemanego kartelu na rynku bitumu do nawierzchni drogowych w Niderlandach w dniach 1 i 2 października 2002 r. Komisja przeprowadziła niespodziewane kontrole w pomieszczeniach niektórych spółek, a w dniu 4 lipca 2003 r. wystosowała do wielu spółek, w tym do spółki BN Infra, żądania udzielenia informacji. Spółka ta odpowiedziała na to żądanie w dniu 12 września 2003 r. W dniu 10 lutego 2004 r. Komisja skierowała do spółki Ballast Nedam żądanie udzielenia informacji, na które spółka ta odpowiedziała w dniu 9 marca 2004 r.
- 6 W dniu 18 października 2004 r. Komisja wszczęła postępowanie administracyjne i wydała pismo w sprawie przedstawienia zarzutów, które w dniu 19 października 2004 r. zostało skierowane do wielu spółek, w tym do spółki Ballast Nedam i spółki BN Infra, na które spółka Ballast Nedam odpowiedziała w dniu 20 maja 2005 r.

- 7 W dniu 13 września 2006 r. Komisja wydała sporną decyzję, w której wskazała, że spółki będące jej adresatami uczestniczyły w jednolitym i ciągłym naruszeniu art. 81 WE, polegającym na wspólnym regularnym ustalaniu w okresach, których dotyczy sprawa, w odniesieniu do sprzedaży i zakupu bitumu do nawierzchni drogowych w Niderlandach ceny brutto, jednolitej zniżki od ceny brutto dla przedsiębiorstw budowy dróg uczestniczących w kartelu i maksymalnej ograniczonej zniżki od ceny brutto dla innych przedsiębiorstw budowy dróg.
- 8 Komisja uznała, że spółka Ballast Nedam ponosi odpowiedzialność za popełnione naruszenie w okresie od dnia 21 czerwca 1996 r. do dnia 15 kwietnia 2002 r. Takie samo rozstrzygnięcie zostało przyjęte wobec jej spółki zależnej BN Infra.
- 9 Ze względu, po pierwsze, na bezpośredni udział spółki BN Infra w naruszeniu w okresie od dnia 1 października 2000 r. do dnia 15 kwietnia 2002 r. oraz posiadanie przez nią 100% kapitału spółki BNGW w okresie od dnia 21 czerwca 1996 r. do dnia 30 września 2000 r., oraz po drugie, na bezpośrednie i pośrednie posiadanie 100% kapitału spółek BN Infra i BNGW przez spółkę Ballast Nedam, na spółki Ballast Nedam i BN Infra została nałożona solidarnie grzywna w wysokości 4,65 mln EUR.

Postępowanie przed Sądem i zaskarżony wyrok

- 10 Skargą, która wpłynęła do sekretariatu Sądu w 5 grudnia 2006 r., spółka Ballast Nedam wniosła o stwierdzenie nieważności spornej decyzji oraz, tytułem ewentualnym, po pierwsze, o stwierdzenie częściowej nieważności tej decyzji, w zakresie, w jakim określa ona czas trwania naruszenia odnoszący się do tej spółki, i po drugie, o obniżenie kwoty grzywny, która została na nią nałożona.
- 11 Na poparcie skargi spółka Ballast Nedam podniosła dwa zarzuty.
- 12 W zarzucie drugim, który jako jedyny jest istotny w odniesieniu do niniejszego odwołania, spółka Ballast Nedam podniosła, że Komisja naruszyła art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 i prawo do obrony, ponieważ w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów nie wskazała, że zamierza uznać ją za odpowiedzialną za popełnione naruszenie na podstawie okoliczności, iż w okresie od dnia 21 czerwca 1996 r. do dnia 1 października 2000 r. spółka Ballast Nedam rzeczywiście wywierała decydujący wpływ na spółkę BNGW.
- 13 W pkt 64 zaskarżonego wyroku Sąd przypomniał orzecznictwo dotyczące szczegółowości, której wymaga się od pisma w sprawie przedstawienia zarzutów w celu stworzenia przedsiębiorstwu w toku postępowania administracyjnego możliwość przedstawienia jego stanowiska na temat prawdziwości i znaczenia dla sprawy zarzucanych mu faktów i okoliczności. Zgodnie z tym orzecznictwem pismo w sprawie przedstawienia zarzutów powinno w szczególności wskazywać, w jakim charakterze przedsiębiorstwu zarzuca się stwierdzone fakty (wyrok w sprawach połączonych C-322/07 P, C-327/07 P i C-338/500 P Papierfabrik August Koehler i in. przeciwko Komisji, EU:C:2009:500, pkt 39).
- 14 W pkt 68–71 zaskarżonego wyroku Sąd orzekł, co następuje:
 „68 W piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów Komisja przypomniała najpierw, że każda zainteresowana grupa przedsiębiorstw stanowi jedno przedsiębiorstwo oraz że spółka dominująca grupy jest w stanie wywierać decydujący wpływ na zachowanie swoich spółek zależnych (pkt 324). Następnie Komisja wskazała, że skarżąca uczestniczyła w kartelu za pośrednictwem dyrektora BNGW (pkt [235] pisma w sprawie przedstawienia zarzutów), który następnie został dyrektorem BN Infra (pkt 339 pisma w sprawie przedstawienia zarzutów) oraz że ze względu na to, iż skarżąca kontrolowała kapitał BN Infra (wcześniej Ballast Nedam Wegenbouw BV i BNGW) za pośrednictwem spółki pośredniczącej Ballast Nedam Nederland, Komisja przyjęła, że jako spółka

dominująca skarżąca wywierała decydujący wpływ na zachowanie swoich spółek zależnych. Komisja wskazała również kilka dodatkowych informacji dotyczących tworzenia przez skarżącą i BN Infra jednego przedsiębiorstwa (pkt 340 pisma w sprawie przedstawienia zarzutów). W świetle wszystkich tych dowodów Komisja postanowiła skierować pismo w sprawie przedstawienia zarzutów do BN Infra, ze względu na jej (oraz jej poprzedników) bezpośredni udział w porozumieniach, oraz do skarżącej, ze względu na jej udział w naruszeniu polegający na rzeczywistym wywieraniu decydującego wpływu na działania BN Infra (pkt 342 pisma w sprawie przedstawienia zarzutów).

- 69 Z wszystkich tych dowodów wynika, że nawet jeśli użyte w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów sformułowania mogły być bardziej precyzyjne, w szczególności jeśli chodzi o związki łączące BN Infra i BNGW, Komisja przedstawiła skarżącej wystarczające informacje, aby skarżąca mogła zrozumieć fakty i okoliczności wykorzystane na poparcie zarzutu istnienia naruszenia oraz jednoznacznie wskazała osoby prawne, na które mogą zostać nałożone grzywny. Sam bowiem fakt, że Komisja nie przedstawiła w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów żadnych dodatkowych dowodów na to, że skarżąca i BNGW tworzą razem jedno przedsiębiorstwo, nie wystarczy, aby uznać, że Komisja nie wskazała wystarczająco jasno, iż zamierzała zastosować domniemanie rzeczywistego wywierania przez skarżącą decydującego wpływu na działalność handlową BN Infra i BNGW. Sąd jest zatem zdania, iż w oparciu o informacje znajdujące się w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów skarżąca [nie] mogła [nie] być świadoma tego, że jako spółka dominująca BNGW może stać się adresatem ostatecznej decyzji Komisji.
- 70 Trzeba też zauważyć, że ustosunkowując się do tego zarzutu sformułowanego w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów [...], skarżąca podniosła, że BN Infra nie była następcą BNGW, ale jej spółką dominującą, która posiadała wszystkie udziały w jej kapitale, oraz przedstawiła argumenty, poprzez które dążyła do wykazania, że BNGW jest od niej niezależna.
- 71 W tych okolicznościach Sąd uważa, że wraz z otrzymaniem pisma w sprawie przedstawienia zarzutów skarżąca miała możliwość zrozumienia treści zarzutu sformułowanego przez Komisję odnoszącego się do jej udziału w naruszeniu w charakterze spółki dominującej BNGW oraz skutecznego przygotowania swojej obrony”.

- 15 Sąd oddalił skargę w całości.

Żądania stron

- 16 Spółka Ballast Nedam wnosi do Trybunału o:
- stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji Sądu zawartej w sentencji zaskarżonego wyroku;
 - w razie uwzględnienia odwołania – uwzględnienie w całości lub w części żądań przedstawionych przez spółkę Ballast Nedam w pierwszej instancji oraz
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.
- 17 Komisja wnosi do Trybunału:
- oddalenie odwołania;
 - obciążenie wnoszącej odwołanie kosztami postępowania.

W przedmiocie odwołania

- 18 Na poparcie odwołania spółka Ballast Nedam podnosi dwa zarzuty, które są oparte, odpowiednio, na naruszeniu art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 oraz na błędnym zastosowaniu przez Sąd podstawowych zasad dotyczących przypisania spółkom dominującym naruszeń prawa kartelowego popełnionych przez ich spółki zależne.

W przedmiocie zarzutu pierwszego, opartego na naruszeniu prawa dotyczącym wykładni art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 i prawa do obrony

Argumentacja stron

- 19 W zarzucie pierwszym, skierowanym przeciwko pkt 68–71 zaskarżonego wyroku, spółka Ballast Nedam podnosi, że Sąd naruszył prawo, stwierdzając w pkt 69 swojego wyroku, iż ze względu na informacje znajdujące się w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów skarżąca nie mogła nie być świadoma tego, że jako spółka dominująca spółki BNGW może stać się adresatem ostatecznej decyzji Komisji.
- 20 W swoim odwołaniu spółka Ballast Nedam podnosi, że w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów Komisja powinna była wskazać spółkę BNGW jako podmiot, który dopuścił się naruszenia, i w sposób wyraźny poinformować spółkę Ballast Nedam, że może zostać uznana za odpowiedzialną solidarnie za zapłatę grzywny nałożonej na spółkę BNGW. Tymczasem pkt 342 pisma w sprawie przedstawienia zarzutów nie wymienia spółki BNGW, do której zresztą pisma to nie zostało skierowane.
- 21 W opinii Komisji ten zarzut jest bezzasadny.

Ocena Trybunału

- 22 Sąd nie naruszył prawa, przypominając w pkt 64 zaskarżonego wyroku orzecznictwo dotyczące szczegółowości, której wymaga się od pisma w sprawie przedstawienia zarzutów w celu stworzenia przedsiębiorstwu w toku postępowania administracyjnego możliwość przedstawienia jego stanowiska na temat prawdziwości i znaczenia dla sprawy zarzucanych mu faktów i okoliczności.
- 23 Jak wynika z pkt 68 zaskarżonego wyroku, Sąd uznał, że Komisja wykazała istnienie powiązań pomiędzy skarżącą i spółką BN Infra, tak iż w pkt 342 pisma w sprawie przedstawienia zarzutów Komisja postanowiła skierować pismo w sprawie przedstawienia zarzutów do BN Infra, ze względu na jej (oraz jej poprzedników) bezpośredni udział w porozumieniach, oraz do skarżącej, ze względu na jej udział w naruszeniu polegający na rzeczywistym wywieraniu decydującego wpływu na działania BN Infra.
- 24 Co się tyczy udziału spółki BNGW, Sąd w pkt 69 zaskarżonego wyroku przyznaje, że Komisja nie przedstawiła w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów żadnych dodatkowych dowodów na to, że skarżąca i BNGW tworzą jedno przedsiębiorstwo, nie wystarczy, aby uznać, że Komisja nie wskazała wystarczająco jasno, iż zamierzała zastosować domniemanie rzeczywistego wywierania przez skarżącą decydującego wpływu na działalność handlową BN Infra i BNGW.
- 25 Tym samym Sąd naruszył prawo w odniesieniu do wymogu szczegółowości pisma w sprawie przedstawienia zarzutów, w myśl którego pismo to powinno wskazywać, w jakim charakterze przedsiębiorstwu zarzuca się stwierdzone fakty (wyrok w sprawach połączonych Papierfabrik August Koehler i in. przeciwko Komisji, EU:C:2009:500, pkt 39).

- 26 Sąd bowiem niesłusznie uznał w pkt 69 zaskarżonego wyroku, że skarżąca nie mogła nie być świadoma tego, że jako spółka dominująca BNGW może stać się adresatem ostatecznej decyzji Komisji, chociaż z samych ustaleń Sądu wynika, że w pkt 342 pisma w sprawie przedstawienia zarzutów Komisja nie wskazała, iż zostało ono skierowane do skarżącej ze względu na wywieranie przez nią decydującego wpływu na działalność handlową BNGW i chociaż Sąd przyznaje, że pismo w sprawie przedstawienia zarzutów nie było w tym względzie jasne.
- 27 W szczególności Sąd nie mógł uznać, że dokonane w pkt 235 pisma w sprawie przedstawienia zarzutów stwierdzenie, iż skarżąca uczestniczyła w kartelu za pośrednictwem dyrektora spółki BNGW, mogło być dla niej wyraźną wskazówką, że Komisja zamierzała obciążyć ją odpowiedzialnością pochodną jako spółkę dominującą spółki BNGW, pomimo że pismo w sprawie przedstawienia zarzutów wymienia tę drugą spółkę jedynie w charakterze poprzedniczki prawnej spółki BN Infra.
- 28 Ponadto charakter pisma w sprawie przedstawienia zarzutów jest niejasny tym bardziej, że żadne pismo w sprawie przedstawienia zarzutów nie zostało skierowane do spółki BNGW.
- 29 Co się tyczy odpowiedzi wnoszącej odwołanie na pismo w sprawie przedstawienia zarzutów dotyczące spółki BNGW, wspomnianej w pkt 70 zaskarżonego wyroku, nie można na jej podstawie wnioskować, że na podstawie lektury pisma w sprawie przedstawienia zarzutów wnosząca odwołanie zrozumiała, iż została przez Komisję uznana za odpowiedzialną za działania spółki BNGW.
- 30 Ze względu na te okoliczności Sąd naruszył prawo, uznając, że prawo wnoszącej odwołanie do obrony nie zostało naruszone.
- 31 Jako że zarzut pierwszy rozpatrywanego niniejszym odwołania jest zasadny, należy go uwzględnić i w konsekwencji uchylić zaskarżony wyrok, w zakresie, w jakim oddała zarzut wnoszącej odwołanie dotyczący naruszenia art. 27 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 i prawa do obrony w toku postępowania administracyjnego zakończonego wydaniem spornej decyzji.

W przedmiocie zarzutu drugiego, opartego na naruszeniu prawa dotyczącym przypisania naruszenia spółce Ballast Nedam

- 32 W zarzucie drugim, skierowanym przeciwko pkt 72–77 zaskarżonego wyroku, wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi przeinaczenie sensu argumentów przedstawionych przez nią na rozprawie w dniu 30 czerwca 2011 r. i w konsekwencji naruszenie prawa poprzez stwierdzenie w pkt 75 tego wyroku, iż „[spółka Ballast Nedam] nie może zatem podnosić, że Komisja nie miała podstaw, aby przypisać jej noszące znamiona naruszenia zachowanie BNGW w okresie od dnia 21 czerwca 1996 r. do dnia [30 września 2000 r.] ani by obciążyć ją solidarnie odpowiedzialnością za zapłatę grzywny”, pomimo że żadne naruszenie nie zostało uznane za popełnione przez jej spółkę zależną BNGW.
- 33 Jako że zarzut ten również ma na celu, co prawda z powodów innych niż zarzut poprzedni, podważenie przypisania wnoszącej odwołanie odpowiedzialności za zachowanie jej spółki zależnej BNGW, nie może on spowodować uchylenia zaskarżonego wyroku w zakresie szerszym niż wynika to z uwzględnienia zarzutu pierwszego.
- 34 Z tego względu nie ma potrzeby go badać.

W przedmiocie skargi do Sądu

- 35 Zgodnie z art. 61 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej jeśli odwołanie jest zasadne, Trybunał uchyła orzeczenie Sądu. Trybunał może wówczas wydać ostateczne orzeczenie w sprawie, jeśli stan postępowania na to pozwala.

- 36 Właśnie z takim przypadkiem mamy tutaj do czynienia.
- 37 W tym celu wnosząca odwołanie, powołując się na swoje uwagi przedstawione w postępowaniu pierwszej instancji, wnosi o stwierdzenie częściowej nieważności spornej decyzji, w zakresie, w jakim decyzja ta jej dotyczy, i podnosi, że nałożona na nią solidarnie w art. 2 lit. a) tej decyzji grzywna w kwocie 4,65 mln EUR powinna zostać obniżona.
- 38 W niniejszym przypadku, po pierwsze, jako że wnosząca odwołanie nie miała możliwości zapewnienia swojej obrony w toku postępowania administracyjnego, jeżeli chodzi o jej udziału w spornym naruszeniu w charakterze spółki dominującej posiadającej 100% kapitału spółki BNGW, należy stwierdzić nieważność art. 1 lit. a) spornej decyzji w odniesieniu do przypisania wnoszącej odwołanie zachowania spółki BNGW w okresie od dnia 21 czerwca 1996 r. do dnia 30 września 2000 r.
- 39 Po drugie, co się tyczy zachowania spółki BN Infra, za które odpowiedzialność sporna decyzja również przypisuje wnoszącej odwołanie, Sąd ostatecznie obniżył nałożoną na nią grzywnę do kwoty 3,45 mln EUR, stwierdzając, że spółka BN Infra może być jedynie uznana za odpowiedzialną, w sposób pochodny, za zachowanie spółki BNGW w okresie od dnia 21 czerwca 1996 r. do dnia 1 października 2000 r. (wyrok w sprawie T-362/06 Ballast Nedam Infra przeciwko Komisji, EU:T:2012:492).
- 40 W tych okolicznościach kwota grzywny nałożonej solidarnie na wnoszącą odwołanie w art. 2 lit. a) spornej decyzji zostaje określona 3,45 mln EUR.

W przedmiocie kosztów

- 41 Zgodnie z art. 184 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem jeżeli odwołanie jest zasadne i Trybunał orzeka wyrokiem kończącym postępowanie w sprawie, Trybunał rozstrzyga o kosztach.
- 42 Zgodnie z art. 138 § 1 tego regulaminu, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 184 § 1 tego regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.
- 43 Jako że odwołanie wniesione przez spółkę Ballast Nedam zostało uwzględnione i Trybunał obniżył nałożoną na nią grzywnę, należy obciążyć Komisję całością kosztów niniejszego postępowania. Ponadto, biorąc pod uwagę zarzuty podniesione przez spółkę Ballast Nedam przed Sądem, z których część została ostatecznie oddalona, każda ze stron powinna ponieść własne koszty postępowania w pierwszej instancji.

Z powyższych względów Trybunał (piąta izba) orzeka, co następuje:

- 1) **Wyrok w sprawie T-361/06 Ballast Nedam przeciwko Komisji zostaje uchylony, w zakresie, w jakim oddala podniesiony przez Ballast Nedam NV zarzut dotyczący naruszenia art. 27 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [81 WE] i [82 WE] i prawa do obrony w toku postępowania administracyjnego zakończonego wydaniem decyzji Komisji C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] [sprawa COMP/F/38.456 – Asfalt (Niderlandy)].**
- 2) **Stwierdza się nieważność art. 1 lit. a) decyzji C(2006) 4090 wersja ostateczna, w zakresie, w jakim dotyczy naruszenia art. 81 WE popełnionego przez Ballast Nedam NV w okresie od dnia 21 czerwca 1996 r. do dnia 30 września 2000 r.**

- 3) **Stwierdza się nieważność art. 2 lit. a) decyzji C(2006) 4090 wersja ostateczna, w zakresie, w jakim określa kwotę grzywny należnej od Ballast Nedam NV jako 4,65 mln EUR.**
- 4) **Kwota grzywny nałożonej solidarnie na Ballast Nedam NV w art. 2 lit. a) decyzji C(2006) 4090 wersja ostateczna zostaje określona na 3,45 mln EUR.**
- 5) **Komisja Europejska zostaje obciążona całością kosztów związanych z niniejszym odwołaniem.**
- 6) **Każda ze stron pokrywa własne koszty postępowania w pierwszej instancji.**

Podpisy